

Anja Riste

West Coast Swing

Habitus og doxa i et sosialt felt

*En kvalitativ studie av West Coast Swing
kulturen*

Bacheloroppgave i Samfunns- og idrettsvitenskap

Veileder: Anna Cecilia Rapp

Mai 2020

NTNU

Kunnskap for en bedre verden

Forord

Denne bacheloroppgaven er skrevet i sammenheng med studiet Samfunns- og idrettsvitenskap ved NTNU i Trondheim. Å skrive en bacheloroppgave er noe nytt, spennende og utfordrende. Spennende fordi det gav meg mulighet til å fordype meg i en problemstilling som jeg synes er interessant, og som førte meg til masse ny kunnskap om et samfunn jeg er en del av og brenner for. Utfordrende fordi det krevde en innsats av arbeid, spesielt i skriveprosessen. I den forbindelse har jeg flere å takke for å ha gitt meg god støtte underveis.

Jeg vil rette en stor takk til min veileder Anna Cecilia Rapp for å vise engasjement, for å inspirere til nye måter å belyse problemstillingen på og for å holde meg på stø kurs. Alltid på en positiv måte. Hun så min interesse og lidenskap for dans, og inspirerte meg til valg av tema.

Det har vært en spesiell tid å skrive oppgaven i, og på grunn av COVID-19 dro jeg hjem til foreldrene mine i en to måneders periode av skriveprosessen, før jeg ferdigstilte oppgaven i Trondheim. Og jeg vil takke min familie og venner for støtte og forståelse i løpet av prosessen.

Trondheim, mai 2020.

Anja Riste

Sammendrag

Denne studien undersøker det globale West Coast Swing-samfunnet, som gjennom sin evolusjon har blitt påvirket av ulike faktorer som musikk, global vekst, økonomi, konkurranse og dissens knyttet til hva West Coast Swing er og hvor den er på vei. Noe som virker inn på kulturen, som diktere hvordan individene tenker, føler og handler. For en bedre forståelse av dette, benyttes sosiologen Pierre Bourdieu sin teori om kapital og sosiale felt.

Det teoretiske rammeverket gjør rede for begrepene; kapital, ønsket om å beholde eller øke kapital for å oppnå fordeler og/eller makt (økonomisk, kulturelt og sosialt). Sosialt felt, et felt hvor en særegen kapitaltype er verdifull som i denne sammenheng er West Coast Swing-samfunnet. Habitus, adferds og handlingsmønstre ut fra kulturelle faktorer og sosial samhandling, som legger føringer for hvordan man handler og tar valg. Og doxa som er de grunnleggende dominansforholdene og verdirangeringene i feltet som er taust og oppfattet som gitt (Østergaard, 2016).

I dette prosjektet ble det gjennomført deltakende observasjon fra arrangement og erfaringer som aktiv deltakende i West Coast Swing-samfunnet. I tillegg til tekstanalyse, hovedsakelig basert på podcasten ”The naked truth, real talk about West Coast Swing”.

Studiens funn viser at den musikalske allsidigheten til WCS gjør at kulturen tilpasser seg det som er populært, noe som utfordrer doxa og kjernen til dansen, det vil si røttene til Lindy Hop og swing. Spennet i musikk sjangere tiltrekker seg stor variasjon av mennesketyper, med ulike habitus som alle påvirker og finner sin plass i samfunnet. Og globalisering og en økende konkurransekultur gjør det mulig å leve av dansen. Og individene kjemper om symbolsk kapital på tvers av konkurranse, workshops og sosialdansing, hvor disse har en gjensidig påvirkning. Mengden og sammensetningen av kapital definerer hvor du befinner deg i hierarkiet og hvilke fordeler du har tilgang til.

Abstract

This study examines the global West Coast Swing community, which through its evolution has been influenced by various factors such as music, global growth, economy, competition and dissent related to what West Coast Swing is and where it is heading. Something that affects the culture, which dictates how individuals think, feel and act. For a better understanding of this, is sociologist Pierre Bourdieu theory used.

The theoretical framework explains the concepts; capital, the desire to retain or increase capital to obtain benefits and / or power (economic, cultural and social). Social field, a field where a particular type of capital is valuable, which in this context is the West Coast Swing community. Habitus, behavior and patterns of action based on cultural factors and social interaction, which provide guidance on how to act and make choices. And doxa, which is the basic dominance and value rankings in the field that are silent and perceived as given (Østergaard, 2016).

In this project, I conducted participant observation from events and experiences as an active participant in the West Coast Swing community. In addition to textual analysis, mainly based on the podcast "The naked truth, real talk about West Coast Swing".

The study's findings show that the musical versatility of WCS enables the culture to adapt to what is popular, which challenges the doxa and the core of the dance, i.e. the roots of Lindy Hop and swing. The range of music genres attracts a great variety of human types, with different habitus that all influence and find their place in community. Globalization and a growing competitive culture has made possible make a living as a WCS-dancer. And the individuals are fighting for symbolic capital across competition, workshops and social dancing, where these all have a mutual influence. The amount and composition of capital defines where you are in the hierarchy and what benefits you have access to.

Innholdsfortegnelse

1.0 Innledningsdel	6
1.1 Bakgrunn.....	6
1.2 Mål og problemstilling	7
1.3 Oppgavens oppbygning	7
2.0 West Coast Swing	8
2.1 West Coast Swing historie	8
2.2 Struktur.....	9
2.3 Tidligere forskning og aktualisering	11
2.4 Kultur	12
3.0 Teoretisk rammeverk	13
3.1 Kapital.....	13
3.2 Felt og det sosiale rom	14
3.3 Doxa og habitus	15
4.0 Metode	17
4.1 Valg av metode	17
4.2 Observasjonsstudie.....	17
4.3 Tekstanalyse	18
4.4 Styrker og svakheter i datagenereringen	19
4.5 Etiske retningslinjer	20
4.6 Bearbeiding av datamaterialet	21
5.0 Analyse og drøfting	22
5.2 Hvordan stå, gå og gjøre – Habitus on the dancefloor	22
5.1 Symbolsk kapital på innsiden av WCS.....	24
5.3 Et levende samfunn styrt av doxa	27
6.0 Avslutning og innspill til videre forskning	30
7.0 Referanseliste	31
8.0 Vedlegg	35
8.1 Vedlegg 1. WSDC Jack and Jill hierarkiet.....	35
8.2 Vedlegg 2. WSDC Jack and Jill poengsystem	36

1.0 Innledningsdel

1.1 Bakgrunn

Se for deg at du kommer inn i et stort rektangulært rom med lysebrune, glatte tregulv. Foreløpig er rommet opplyst. Stoler er spredt rundt kantene, og det er få eller ingen bord. Det som for nå fyller rommet er DJ-boothet og bannere på veggene. For en langhelg er denne salen en flukt inn i verden av West Coast Swing (WCS). Den tiltrekker seg dansere fra ulike verdensdeler, som alle vil være en del av samfunnet. WCS er en pardans som utviklet seg fra Lindy Hop rundt 1940-tallet. Dansen er karakterisert av sitt elastiske utseende, og preget av sine synkoperte rytmer, lineære bevegelse, ”svingende” følelse, improvisasjon og fokus på musikalitet. (Kom og dans, u.å.) Når det kommer til den kulturelle, rasemessige og aldersmessige fordelingen på West Coast Swing-arrangement gjenspeiler det generelt det brede samfunnet den befinner seg i. Selve dansens stil er en refleksjon av samtidens kultur, som resultat av dette blir musikken, klærne og uttrykket til WCS bestemt av både tid og sted (Cox, 2012).

Det kreves to roller for å danse WCS, der tradisjonelt sett kvinnen fyller rollen som følger, og menn rollen som fører. Noe som blir mer og mer utfordret ved at, spesielt dyktige dansere, bryter ut av disse kjønnsrollene. Følgeren beveger seg frem og tilbake på en imaginær linje kalt ”slot”, samtidig som paret utfører ulike turer og leker seg med musikken (Kom og dans, u.å.). Alle parene på gulvet beveger seg i parallell retning, men uttrykker hver sin historie ved å bruke musikken som inspirasjon, og West Coast Swing-teknikken som ordforråd.

Ofte er dansegulvet det første stedet fremmede vil komme i kontakt, men uten å si et ord. Det er noe spesielt og anerkjennende mellom fremmede mennesker som snakker det samme språket og har en felles interesse og forståelse, uten å måtte uttrykke det gjennom verbal kommunikasjon. Hvordan vet danserne hvordan de skal kommunisere på dansegulvet? Hvordan kan de ha en dialog og bli forstått av en totalt fremmed, uten å utveksle ord? Det er fordi de har tillært seg et språk gjennom formell instruksjon samt uformell deltakelse i et felles bevegelsesspråk, som de er i stand til å kommunisere.

Språket kan forklares som en del av WCS doxa, for å bli anerkjent og sett på som en del av samfunnet, må man lære seg dette bevegelsesspråket. Det påvirkes imidlertid av dansernes egen individuelle bakgrunn og tidligere erfaringer, med andre ord individenes habitus, som legger føringer for hvordan man handler og tar valg. Ut fra dette kan danserne både forstå sin partner

og skape en dans sammen med musikken som reflekterer deres individuelle uttrykk. På linje med det generelle samfunn, ønsker individene også innenfor dette sosiale feltet å oppnå makt og/eller fordeler. Dette kan oppnås gjennom å underordne seg doxa og tilegne seg symbolsk kapital (Marthinsen, 2003).

1.2 Mål og problemstilling

Det globale West Coast Swing-samfunnet har en kultur - og mange subkulturer - som dikterer hvordan individene tenker, føler og handler. Gjennom evolusjon har kulturen blitt påvirket av faktorer som musikk, global vekst, økonomi, konkurranse og dissens knyttet til hva West Coast Swing er og hvor den er på vei. Målet med denne studien er å se disse faktorene i lys av Pierre Bourdieus teori om kapital og sosiale felt, for å bedre forstå kulturen. Ut fra problemstillingen:

“Hvordan kan man forstå West Coast Swing som kultur i lys av Bourdieus teori om sosiale felt?”

Datagrunnlaget vil være basert på observasjonsstudie og tekstanalyse knytt til WCS. Og jeg vil benytte meg av sosiologen Bourdieu sin teori for å analysere og diskutere datagrunnlaget.

1.3 Oppgavens oppbygning

I kapittel 2 presenteres historien og strukturen til WCS, etterfulgt av tidligere forskning på feltet. Videre i kapittel 3 beskrives det teoretiske rammeverket som ligger til grunn for min analyse av datamaterialet. I kapittel 4 utdyper jeg og begrunner mine metodiske valg. Kapittel 5 tar for seg analysen av datamaterialet. Og i avslutningsdelen vektlegger jeg hovedfunnene i denne studien.

2.0 West Coast Swing

I denne delen av oppgaven vil jeg belyse historien og strukturen til WCS, for å bli kjent med hvordan dansen ble til og hvordan den har utviklet seg. Videre vil tidligere forskning på feltet bli presentert, for å få kjennskap til hva som er gjort tidligere og aktualisere teamet.

2.1 West Coast Swing historie

WCS har ikke det ene tidspunktet eller årstallet hvor dansen ble til, og det er derfor usikkerhet knytt til hvem som skal krediteres for oppblomstringen av denne type swing. Men det er sagt at Dean Collins, Lauré Haile, Skippy Blair og deres jevnaldrende bidro til å forme Californias swingdans til noe nytt (Lavin, 2019). Derimot er det enighet om at den har utviklet seg fra Lindy Hop, en dansestil som dukket opp i Savoy Ballroom i Harlem på slutten av 1920-tallet. Navngitt etter Charles Lindberghs ”Hop” over Atlanterhavet i 1927. Dansen ble også kalt ”swing” siden den stemte overens med den svingende fire/fire rytmen til den musikalske stilen til jazz som ble utbredt omtrent på samme tid (Spring, 1997). Den utviklet seg fra tidligere danser, som Charleston og Black Bottom, gjort i det afroafrikanske samfunnet i Harlem i New York City. Lindy Hop ble en del av den amerikanske dansetradisjonen (Monaghan, 2001) og begynte å påvirke dans i hele landet og til og med verden.

I følge Robert Royston var ikke Lindy hop en allmenn sosialdans fra starten av, fordi den var veldig atletisk. Da Lindy Hop spredte seg til andre deler av landet, ofte ved hjelp av amerikanske servicemenn, og tilpasset seg nye musikkstiler, fikk dansen regionale særpreg. Royston forklarer dette som ”divergent evolution”, hvor dansene har samme opphav, men utvikler seg uavhengig av hverandre. I Sør ble swingdansens tilpasset til Carolina Shag, som karakteriseres ved å være fotarbeid-intensiv. I Midtvesten var tilpasningen av Lindy Hop St Louis Imperial, i Midt-Atlanteren utviklet dansen seg til DC Hand Dance. I Texas inspirerte den langsomme bluesmusikken en overgang til det som ble kjent som Houston Whip og Dallas Push. Og i California evolverte Lindy Hop til WCS, og mange anser WCS for å være den vanskeligste av swingdansene. (Moldover, 2019)

WCS har gjennom sin tid gått gjennom flere navneendringer, fra starten ble det kalt Sophisticated swing for å tiltrekke seg folk med høyere klassestatus. Det ble også kalt Rock&Roll. Og kodifisert av Arthur Murray-dansstudioene på 1950-tallet, ble WCS kalt Western Swing på grunn av sin popularitet i California (Hutchinson, 2020). Men på slutten av 1950-årene, begynte

Skippy Blair å bruke uttrykket ” West Coast Swing”. Formålet med dette var å skille dansen fra country-western danser, og tydeligere identifisere dansestilen som en av swingdansene (Moldover, 2019).

Til sammenligning med Lindy Hop, som i stor grad er knyttet til en nostalgisk gjenskaping av original dansekultur (Usner, 2001). Er WCS en voksende og levende dans som stilmessig har tilpasset seg musikken gjennom tidene. Det er den mest musikalsk allsidige av swingdansene (Blair, 2020), og kan gjøres til at fra jazz, country, blues, soul, pop, funk, rhythm-and-blues, med mer. Men med en så stor variasjon og allsidighet oppstod det dissens om hva som kvalifiseres som ” swing”. Og det ble i den sammenheng utarbeidet en definisjon av World Swing Dance Council (WSDC) i 1985, som lyder:

"Swing" is an all-American couples rhythm dance consisting primarily of 6-Beat and 8-Beat patterns that cover either a circular or slotted area on the dance floor. Swing incorporates the use of underarm turns, side passes, push breaks, and whips -- plus "4-Beat" rhythm beaks, syncopations and extensions of the same." (Blair, 2020).

Som nevnt utviklet Lindy Hop seg til ulike dansestiler, men som alle har lignende egenskaper. Dette kom til syne når dansestilene møttes på 70-80 tallet. Og nesten som en kombinasjon av de andre stilene er WCS en ”slotted” dans som er sammensatt av ”ducks, wraps, whips, passes, pushes, footwork & swing basics”, samt triple steps, anchor steps og anvender ”stretch” som den viktigste grunnlaget for ”connection og redirection” (Royston, 2018).

2.2 Struktur

Det mer kjente sportsdans-samfunnet har drevet med fremvisninger og konkurranser siden begynnelsen av det tjuende århundre (Penny, 1999), sammenlignet med WCS som bare har vært en anerkjent danseform siden midten av det tjuende århundre. Sportsdans konkurranser er sammensatt av grunn-turer og variasjoner som er koreografert til unike rutiner (Penny, 1999). Danserne har tolkningsfrihet, men det legges vekt på teknikk og ferdigheten til å utføre rutinen sammen med en valgt partner. Det finnes flere likhetstrekk mellom sportsdans-samfunnet og Swingkonkurranse-samfunnet, men vektleggingen har tydelige forskjeller.

Swingkonkurranser består av fire ulike kategorier; Showcase, Classic, Strictly Swing and Jack

and Jill (J&J). Showcase og Classic minner mest om konkurranseformen til sportsdans, hvor danserne fremfører koreograferte rutiner sammen med en valgt partner. Som arrangeres av National Association of Swing Dance Events (NASDE), på ulike arrangementer. I kategorien showcase stilles det krav til obligatoriske løft og det er lov med "weight-support moves". Classic er ment å gjenspeile sosialdansingen, men med en større grad av kompleksitet og musikalsk tolkning enn det improvisert koreografi ellers ville tillat. "Weight-supported moves" som "drops, leans og circular movements" er bare tillat dersom begge partneren i det minste har en fot på gulvet (NASDE, 2020).

Men på tross av disse formene for konkurranse, er den størst deltakelsen og vektleggingen på den improviserte koreografien som forekommer i kategoriene Strictly Swing and J&J. Jack Carey er kreditert for å skape konkurranseformen "Jack and Jill" på 1950-tallet, hvor danserne får en tilfeldig partner og tilfeldig valgt musikk (Worldsdc, 2020). Teknikk er blant bedømmelseskriteriene, men det legges stor vekt på dansernes evne til å tolke musikken og skape en koreografi med en potensielt sett ukjent partner, som viser dyktigheten i 'føre / følge' kommunikasjon. I Strictly swing kategorien bestemmer dansere selv partner, men musikken er fremdeles tilfeldig valgt. Og allerede koreograferte mønstre er ikke lov.

Innledende runder av konkurransene inkluderer normalt flere "heats" med ulike par som danser til forskjellig type musikk sjangere som blues, pop eller smooth jazz. Man får ny partner for hver rund, som vil si at man danser med ulike partner gjennom de innledende rundene og blir bedømt individuelt, før man i finalen blir bedømt som et par. Danserne blir vurdert ut fra deres evne til å tolke de forskjellige stilene i musikken, partnerskapet, timing og teknikk. Swing samfunnet legger enorm vekt på sosialdans, det å bevege seg til musikken med en rekke ulike partnere har både verdi i seg selv og er underholdende å se på. I både Strictly Swing og J&J blir dansere belønnet for kreativitet, og sosialdans som gjenspeiler både nyansene i sangen og en dialog med partneren (Callahan, 2005).

WCS arrangeres flere steder i verden, spesielt i Amerika og Europa. Arrangementer som blir godkjent av WSDC kan gjennomføre J&J konkurranser, som gjør det mulig å opptjene seg poeng for å øke nivået man konkurrer på. Det er seks ulike nivå, Newcomer, Novice, Intermediate, Advanced, All Star og Champion, og for å avansere fra et nivå til neste kreves en viss mengde poeng (se vedlegg 1.). Hvor mange poeng du får avhenger av hvor mange som deltar og hvilken plassering du får (se vedlegg 2.) Og sett ut fra nivå og antall deltakende,

bestemmes hvordan konkurransen skal holdes; all-skate (alle parene danser likt), jam (ofte tre og tre par på gulvet samtidig) eller spotlight (et og et par danser alene) (WSDC, 2018). Bakgrunnen for å skape dette nivå- og poengsystemet var for å gjøre konkurransen mer rettferdig, og skape struktur (Eric, 2018).

De nevnte konkurranseformene er ikke begrenset til alder, men noen arrangement holder Sophisticated og Masters konkurranser for de som vil konkurrere med kun de over en viss alder. Det er bare J&J som gir poeng, men topp 3-5 innenfor alle konkurranseformene og klassene vinner vanligvis "free pass" til andre arrangement eller lignende, i tillegg til den symbolske verdien man får av å plassere i konkurranse. Utenom konkurranse inneholder disse arrangementene som regler muligheten for å ta workshops, altså gå kurs for å lære av profesjonelle dansere. Hvilket kurs man kan delta på begrenses normalt sett til J&J nivå, men det er ofte mulig å gå på audition for å bli oppgradert til et høyere workshopnivå.

Arrangementene kan variere i størrelse fra et par hundre til over tusen deltakere. Og man er avhengig av full pass (tilgang på workshops, konkurranser og sosialdancing) eller party pass (tilgang på konkurranser og sosialdancing) for å kunne delta. For det meste starter arrangementene på torsdag kveld med "pre party", og fylles med workshops, konkurranse og sosialdancing resten av helgen frem til mandags morgen. Sosialdansen er som sagt en stor del av samfunnet, og fyller som regel alle ledige anledninger og kan vare helt frem til frokost.

2.3 Tidligere forskning og aktualisering

Sammenlignet med andre mer formaliserte danser, har ikke swingdans fått like mye oppmerksomhet innenfor danseforskning (Shay, 2001). I tillegg er det meste av arbeidet knyttet til dans fokusert på bevegelse og det kunstneriske uttrykket til koreografen. Og det etterlyses mer etnografiske og fenomenologiske utforskninger av dans (Desmond, 2000).

Swing gir et grunnlag for å forstå den kommunikative diskursen i kulturen dansen utføres i (Rogers, 1998). Dans blir ofte brukt som en metafor for aktiviteter som forekommer i kulturen til organisasjoner (Wilkinson et al., 1998), Og brukes generelt til å lære administrasjon og ledelse (Mockler, 2002). I tillegg gir "folkedans" innsikt i praksisfellesskap assosiert med fritidsaktiviteter (Horton, 2001). Dans har lenge vært et samlingspunkt for feiring og ritualer

uten omsetningsverdi (Cohen-Stratner, 2001). Typisk sett har dans vært et uttrykk for felleskapet den er en del av, som en kulturell presentasjon av samfunnet (Rogers, 1998).

Rogers (1998) argumenterer for at swingdans er en manifestasjon av afroamerikansk kultur, og Usner (2001) antyder at neo-swing fenomenet i Lindy Hop representerer et latent ønske om å gjenopprette en nostalgisk kultur. Elementer av denne typen kulturelle manifestasjoner finnes i WCS-samfunnet, allikevel er kjernen et fellesskap av individer med fokus på ren danseglede. Med andre ord, WCS som et område for uavhengig praksisfellesskap (Wenger, 1998). Dette underbygger studiet til Callahan (2005), som konkluderte med at swingdans representerer en formell og uformell læring av fellesskap, og tilfeldig læring av kommunikasjon. WCS belyser et fellesskap og en måte å kommunisere på som handler om ”connection” både på og utenfor dansegulvet. Spesielt fokuserer denne studien på WCS-samfunnet sin kultur, og hvordan den stadig tilpasser seg samfunnet i endring.

2.4 Kultur

Sett ut fra problemstillingen er det nødvendig å definere kultur begrepet. Kultur kan være vanskelig å gjenkjenne eller til og med definere, og likevel gjennomsyrrer og former den dynamikken til enhver gruppe mennesker som samhandler regelmessig. Det globale West Coast Swing-samfunn har en kultur - og mange subkulturer - som dikterer hvordan individene tenker, føler og handler (Erick, 2019).

Edgar Schein definerer kultur som; “*A pattern of **shared basic assumptions** learned by a group as it solved its problems of **external adaptation and internal integration** (...) A product of joint learning*”. Det er altså et sett av delte synspunkter, som blir lært videre til andre i gruppen, og som definerer hvordan gruppen tenker og føler. Med andre ord essensen, personligheten eller sjelen i organisasjonen, de underliggende verdiene, det uuttalte og normer. Kulturen til en organisasjon kan deles inn i det synlige, det uttrykte og det faktiske. Det handler altså om strukturen, verdiene som blir uttrykt og det som faktisk skjer. En av de mest sentrale faktorene er det eksterne miljøet, og i følge Werner Burke kan man ikke endre kulturen, ved å prøve å endre kulturen. WCS-samfunnet har et mangfold av mennesker og mange subkulturer, men som alle deler visse kjennetegn og påvirker hverandre (Eric, 2019)¹.

¹ Culture - <https://thenakedtruthwcs.com/2019/09/25/culture/>

3.0 Teoretisk rammeverk

I dette kapitlet vil teori som er relevant for min problemstilling bli presentert. Det teoretiske rammeverket gjør rede for Bourdieu og hans teori. Bourdieu har sett på maktforholdet i samfunnet, og teorien kan hjelpe med å forklare hvordan og hvorfor individer opptrer som de gjør i samfunnet og i grupper.

3.1 Kapital

Kapitalbegrepet er nødvendig for å forstå Bourdieu sin tanke om hvordan sosialt liv utspiller seg. Begrepet kapital er ikke en ting eller en ressurs, men et sett av relasjoner, og at disse relasjonene er preget av sosial ulikhet, utbytting og dominans. Han definerer kapital som ressurser det er kamp om blant individer og grupper i samfunnet (Danielsen & Hansen, 1999). Hvor mye kapital man har kan settes i likhetstegn til hvor mye makt man har, dermed legger aksess på kapital grunnlaget for hvordan makt fordeles og oppstår i samfunnet. Bourdieu mener kapitalen har makt ved at den kan brukes til å oppnå fordeler, og dermed vil individer kjempe for å oppnå høy kapital.

Det blir delt mellom tre former for kapital; økonomisk kapital, kulturell kapital og sosial kapital (Danielsen & Hansen, 1999). Disse kapitalene reduseres ikke til hverandre, men man kan bruke en form for kapital for å oppnå en annen. Den samlede kapitalen et individ har tilgang på kan være ulikt sammensatt. Sammensetningen kan være symmetrisk eller asymmetrisk. Symmetrisk vil si at man har lik tilgang på flere kapitaltyper samtidig, mens asymmetrisk er at man har stor tilgang på en kapitaltype, men liten av en annen. Posisjonene i det sosiale rommet er i stadig endring, fordi både individer og klassefraksjoner kan endre sin posisjon over tid (Danielsen & Hansen, 1999).

Økonomisk kapital kan sees på som alle ressurser som direkte kan forandres til penger. Denne type kapital legger grunnlaget for hvor i hierarkiet man befinner seg (Wiiken, 2008). I følge Aakvåg (2008, s. 152) består kulturell kapital av å ha tilegnet seg og mestre de dominerende kulturelle kodene i samfunnet. Det er altså om du har de kvalifikasjoner som er verdsatt i den kulturen du befinner deg i. En kulturell kode kan være forskjellig basert på hvilket samfunn man lever i, og vil forklare hva slags holdninger og interesser som er viktige for individene i det aktuelle samfunnet (Aakvåg, 2008). Den sosiale kapital handler om tilgang på informasjon og kontakter i situasjoner hvor du vil oppnå noe. Det er det sosiale nettverket, som kan være

venner og bekjentskaper. Denne type kapital gir makt ved å skaffe et nettverk for å oppnå fordeler som ellers kunne vært vanskelig å oppnå (Danielsen & Hansen, 1999).

3.2 Felt og det sosiale rom

Et annet begrep Bourdieu bruker er ”symbolsk kapital”. Det er et samlebegrep for egenskaper som blir tillagt høy verdi i et spesielt felt. Denne formen er en slags overordnet form, ved at den kan forandres til de andre kapitalformene og knyttes til feltbegrepet. Kapitalformen har ikke verdi i seg selv, den har kun verdi fordi den eksisterer i et felt. Hvor den regnes som symbolsk kapital, ved at menneskene i feltet er enige om å tilegne denne egenskapen verdi. Felt kan beskrives som en ”kamparena”, der individene kjemper for å bevare eller endre de kapitalformene som har verdi i det aktuelle feltet (Østergaard, 2016).

Økonomisk kapital som symbolsk kapital kan sees f.eks. gjennom det å være kvalitetsbevisst. Hvem du velger å ta privattimer med kan være et eksempel på dette. En profesjonell danser kan være mer kvalitetsbevisst, attraktiv og kostbar enn noen som gjør det på fritiden. Den kulturelle kapitalen kan bli gjenkjent som symbolsk kapital gjennom hvordan den medfødte kulturoppfatningen, gir bestemte personer autoritet i kulturelle spørsmål fordi de regnes å ha en spesielt velutviklet estetisk sans eller dømmekraft. Det vil som regel være fordelaktig å være i et miljø hvor du har samlet mye sosial kapital, og det er mange måter å forandre denne formen for kapital til symbolsk kapital. Det kan dermed også danne utgangspunkt for utfoldelse av symbolsk makt. En sentral posisjon i det sosiale nettverket gjør at personen blir mer troverdig, og blir sett på som en ”interessant person” (Danielsen & Hansen, 1999).

Det sosiale rom er et flerdimensjonalt rom, hvor et sett av egenskaper bestemmer personers plassering. Egenskapene kan f.eks. være yrke, utdanning, kjønn, geografisk opprinnelse og inntekt. For å samle de likeste individene forenkler Bourdieu det til et tredimensjonalt rom hvor dimensjonene går ut på kapitalvolum, sammensetning av kapital og endringer i kapitalvolum, samt kapitalsammensetning over tid (Danielsen & Hansen, 1999). Det blir dermed også en tredimensjonal maktdynamikk. Man kan tenke på det sosiale rom som synonymt med samfunnet. Bourdieu forklarer det sosiale rom som et kryss med en vertikal og horisontal linje. Den vertikale linjen tar for seg hvor mye kapital man har, hvor linjen starter nederst med lavest kapital, og til øverst hvor man har høyest kapital. På den horisontale linjen vises den relative kapitalsammensetningen til individet. Den ene siden står for den økonomiske kapitalen, og den andre for kulturell kapital. Når volumet av kapitalen øker eller avtar, er bevegelsen i det sosiale

rommet vertikal. Når kapitalen blir konvertert til en ny kapitalform, blir bevegelsen horisontal. Alle aktørene har interesse av å øke eller reprodusere sin kapital, altså makt (Danielsen & Hansen, 1999).

Bourdieu forklarer at denne modellen tar for seg hvor individet ligger i forhold til klassestrukturen i samfunnet. En høy kapital vil gi individet makt i samfunnet ved at makten er en ressurs man kan bruke for å oppnå fordeler i det sosiale livet. Bourdieu forklarer også at det tar for seg ressursfordelingen mellom individer og grupper i samfunnet og at den alltid vil være ulikt fordelt mellom gruppene. Derfor vil det alltid oppstå et grunnlag for maktfordeling i samfunnet, som man vil arbeide for å gjøre noe med. Om det så er for å beholde egen klassestatus eller arbeide seg opp til et høyere klassenivå, foregår denne kampen om økt kapital hele livet (Aakvåg, 2008).

Det sosiale felt har mange likhetstrekk med det sosiale rom, blant annet er det et begrep som handler om sosial struktur. Det sosiale feltet derimot fokuserer kun på et felt og hva som foregår mellom individene i det bestemte feltet. Det er ikke like omfattende som det sosiale rom. Det største skillet er at i det sosiale feltet er det en særegen kapitaltype som er verdifull, nemlig det som regnes som symbolsk kapital. Relevant kapital innenfor feltet gir altså makt og innflytelse, men hovedsakelig innenfor disse rammene og ikke utenfor yttergrensen til feltet (Marthinsen, 2003). Feltet her vil være WCS-samfunnet.

3.3 Doxa og habitus

I likhet med det sosiale rom kjemper personene om posisjoner ved å samle den spesifikke kapitalen. Det som gjør denne kjempingen meningsfull er feltets doxa (Wiiken, 2008). Doxa er de grunnleggende dominansforholdene og verdirangeringene i feltet som er taust og oppfattet som gitt (Østergaard, 2016). Det kan forstås som rett og galt, normalt og unormalt. Doxa får individene til å akseptere den sosiale orden uten at de føler seg undertrykte eller at det finnes andre alternativer (Wiiken, 2008). De som vil bli anerkjent i et felt må underordne seg dominansforholdene og det ”doxiske”, og de som støtter dominansforholdene blir oppfattet som ”ortodokse”. Personene som ikke aksepterer underordning under feltets doxa og utfordrer fremstår som ”heterodokse” (Østergaard, 2016). Bourdieu bruker også begrepet symbolsk vold som kan sees i relasjon til feltets doxa. Symbolsk vold kan forklares som en ”usynlig” makt. De som utfører makten og de som makten blir utført over er ikke klar over at det skjer maktbruk. Effekten av denne type vold er i følge Bourdieu at forskjellige dominans-, utnyttelse- og

undertrykkelsesforhold er skjult. Det er derfor voldsmekanismer som tar sikte på å opprettholde den eksisterende makt og dominansstrukturen i det sosiale feltet (Østergaard, 2016).

Hvordan individet navigerer i ny struktur og blir strukturert skjer ut fra habitus. Habitus er de disposisjoner for handling en agent har tilgang på. Det er adferds og handlingsmønstre ut fra kulturelle faktorer og sosial samhandling, som legger føringer for hvordan man handler og tar valg. Og er utgangspunkt for hva man ser på som normalt, naturlig og innfinner seg i. Samme oppvekstvilkår vil ikke si det samme som lik habitus fordi individet oppfatter subjektivt og er en kombinasjon av arv og miljø. Det er dannet gjennom sosiale erfaringer og er et resultat av sosial situering. Hvilken form for idrett man utvikler personlig smak for, vil avhenge av habitus (Østergaard, 2016).

Det kan også forklares som et system av varige, men foranderlige disposisjoner gjennom hvordan menneskene oppfatter, vurderer og handler i verden. Disposisjonene er en integrert del av vår person og vår væremåte. Det er en forbindelse mellom mennesket objektive posisjon i det sosiale rom og deres valgte livsstil. Bourdieu mener at uansett hvilke handlinger man foretar seg, vil menneskets habitus knytte seg til de sosiale strukturer som finnes i det samfunnet man befinner seg i. Det reflekterer makt og plassering i det sosiale rommet, og distinksjoner i habitus reflektere ulikhet i makt og status. Det er en naturliggjort sosial konstruksjon, og det er først når man kommer i ukjente situasjoner man tenker over det (Marthinsen, 2003).

4.0 Metode

I denne delen av oppgaven vil jeg presentere mine metodiske valg. Jeg vil med utgangspunkt i problemstilling min redegjøre for valget av kvalitativ metode. Videre vil det reflekteres rundt styrker og svakheter ved datagenereringen, og etiske retningslinjer. Før jeg avslutningsvis beskriver hvordan analysen ble gjennomført.

4.1 Valg av metode

Valg av metode avhenger av flere faktorer; hva som skal undersøkes, epistemologisk ståsted, hensikten med forskningen, etisk vurdering, tilgang på data og praktiske hensyn. Det er ment som et redskap for å fremskaffe kunnskap, og man velger metode på grunnlag av hva som vil gi gode data og belyse forskningsprosjektet på en god måte (Dalland, 2007). Med utgangspunkt i problemstillingen, har jeg i dette studiet valgt å benytte meg av kvalitativ metode. Dette fordi jeg ønsker kunnskap om dynamikken i kulturen, fremfor tallmessige sammenhenger (Holter, 1982). I kvalitativ metode er man hovedsakelig ute etter forståelse fremfor forklaring, nærhet til de man forsker på heller en avstand, og data i form av tekst heller enn tall (Tjora, 2017).

Det finnes ulike metoder for kvalitativ forskning, eksempelvis observasjon, intervju og dokumentanalyse (Thagaard, 2018). Dette studiet bygger i første omgang på forskningsmetoden deltakendeobservasjon, sveiset sammen med tekstanalyse av podcasten ”The naked truth, real talk about West Coast Swing” og annen relevant litteratur. I tillegg til disse mer tradisjonelle metodene, blir forskningen kastet lys på gjennom mine seksten år med dansetrening og snart to år som aktiv deltagende i WCS-samfunnet.

4.2 Observasjonsstudie

Observasjon betyr iakttagelse eller undersøkelse, som kommer fra latin. "Å observere er å iaktta, legge merke til, undersøke eller holde utkikk med noe" (Løkken & Søbstad, 2006, s. 40). Man bruker sansene for å registrere det som skjer rundt seg, noterer ned og senere tolker det man har observert. Under observasjon er det viktig å holde fokus, noe som kan være vanskelig da man som observatør blir påvirket av det som skjer rundt. Men dette kan gi tilleggs observasjoner som er positive for datamaterialet, ved at det kan ha verdifull informasjon om selve observasjonen.

Observasjon deles inn i skjult og åpen observasjon. Under skjult observasjon er ikke informantene klar over at de blir observert av forskeren. Ved åpen observasjon er informantene opplyst om at de blir observert til videre forskning (Larsen, 2021). Å bruke observasjon som metode egner seg godt til å samle inn informasjon om praksis i dagliglivet, man får innblikk i hvordan personer forholder seg til hverandre og hvordan de er i sine egne omgivelser (Thagaard, 2013). I dette studie bruker jeg fullstendig deltakende observasjon, altså skjult observasjon hvor jeg deltar på linje med de andre (Tjora, 2017).

Målet med studien er å få et autentisk innblikk i hvordan kulturen og dynamikken i WCS-samfunnet er. For å oppnå dette vil jeg som observatør i minst mulig grad påvirke omgivelsen, og hvordan informantene handler. Ved åpen og passiv observasjon kan informantene bevisst eller ubevisst endre atferd fordi de vet eller føler at de blir observert (Tjora, 2017). Siden jeg allerede er en del av samfunnet, vil ikke min tilstedeværelse påvirke informantenes handlingsmåte og jeg kan studere feltet som deltakende observatør.

Jeg har observert og brukt erfaringer fra WCS-arrangement rundt omkring i Europa, til sammen 15 arrangement fordelt på sju forskjellige land. I sammenheng med dette studiet gjennomførte jeg deltakende observasjon og skrev feltnotat fra et arrangement februar 2020. Arrangementet er begrenset til 350 deltakere, fokuset ligger på sosialdansing, og det arrangerer kun J&J konkurranser. Som deltaker kan man kjøpe fullpass eller partypass, det kreves ikke å melde seg på med partner, men man kommer på venteliste dersom kjønnsbalansen er skeivt fordelt.

4.3 Tekstanalyse

Metoden tekstanalyse anvendes for å analysere podcasten ”The naked truth, real talk about West Coast Swing”. I dette studiet blir *tekst* forstått som et utvidet begrep, slik som i medievitenskapen. Dette omfavner ulike medieuttryk som skriftlig tekst, lys, film og musikk (Østbye et al. 2002, s. 61-62). Bruk av tekstanalyse forutsetter at man benytter begreper eller redskaper for å forstå teksten (Østbye et al 2002, s. 62), her blir lyd analysert som tekst for å innhente informasjon fra podcasten som kan brukes til å svare på problemstillingen.

Målet med podcasten er å fremme en mer åpen dialog og diskurs i WCS-samfunnet, i håp om å stimulere til flere personlige forbindelser og forbedre individenes opplevelser som WCS-dansere. Den er hosted av Eric Jacobson, startet opp med tidligere co-host Deborah Székely.

Podcasten tar for seg ærlig diskusjoner om WCS som dans og samfunn, og hvilke innvirkninger det har på individene personlig (Jacobson, 2020). De inviterer personer med høy status i samfunnet som profesjonelle dansere, DJs og arrangører, samt profesjonelle på andre felt som har kunnskap som er relevant for å diskutere og forstå kulturen.

4.4 Styrker og svakheter i datagenereringen

I lys av Tjora (2017) må tolkningen av datamateriale følges av refleksjon knytt til hvor tolkningen har kommet fra. Det er derfor viktig å reflektere over styrker og svakheter ved gjennomføringen av dette prosjektet. Betydningen av å redegjøre for styrker og svakheter, er å gjøre forskningsprosessen transparent for å sikre studiens troverdighet (Thagaard, 2018).

Med tanke på refleksivitet, er det sentralt at jeg reflektere rundt min egen rolle i forskningsprosjektet (Tjora, 2017), spesielt siden jeg forsker i egen kultur. Det at jeg selv har bakgrunn og er aktiv i WCS-samfunnet, betyr at jeg drar med meg visse forhåndskunnskaper inn i prosessen. Dette er det både styrker og svakheter med, også med tanke på påliteligheten. Analysen speiler min forståelse, og min orientering påvirkes av sosio-historisk plassering og de interessene og verdiene denne plasseringen gir meg (Hammersley & Atkinson, 1996). Men ved å være klar over min posisjon, og reflektere åpent og ærlig om dette, samt reflektere over valg i analyse og fremstilling, kan dette likevel bidra til en valid studie.

Og i lys av Hammersley & Atkinson (1996) er det viktig å erkjenne at forskeren også tar del i å skape datamaterialet, og at istedenfor å eliminere forskeren innflytelse, bør virkningen av den registreres. At jeg har kjennskap til feltet anser jeg først og fremst som en styrke. Som observatør kan det oppstå problemer med å ikke skjønne hva som skjer, rettet mot for eksempel faguttrykk og fremmedord (Tjora, 2017). Her er min erfaring og bakgrunn hjelpende, ved at jeg allerede har kunnskap på feltet. En svakhet ved min posisjon er at det kan være vanskelig å se samfunnet som en helhet og utenfra, siden jeg selv er en del av det og har underordnet meg doxa, og mulig utsettes for symbolsk vold ubevisst. Men med dette i bakhodet ble observasjonene i feltnotatet notert ut fra sansene, og senere tolket og kodet.

4.5 Etiske retningslinjer

I sammenheng med å benytte observasjon som metode er det flere etiske retningslinjer man må ta høyde for. Dette omhandler presentasjon av datamateriale når det kommer til anonymisering og transparens, og gjennomføring og tolkning av observasjonene (Tjora, 2017). Det er viktig å beholde konteksten i bruk av datamaterialet, uten å utlevere informantene. Her må man også være klar over eventuelle feilkilder, som kan oppstå ved planlegging, innsamling og bearbeiding av data. "Feilkilder er forhold som kan påvirke observasjonene og gjøre dem mindre pålitelige" (Løkken & Søbstad, 2006). En utfordring med observasjon som metode er at man ikke overfortolker funnene sine, en annen faktor kan være at man rett og slett ikke får med seg alt. Det kan skyldes feilplassering i rommet eller sansedefekt. Arrangementet varer fra torsdag ettermiddag til mandags morgen, med lite søvn og lang tid mellom måltidene. Dette kan påvirke evnen til å få med seg det som skjer (Larsen, 2012).

Skjult observasjon er generelt etisk betenkelig i forskning, fordi det tar fra informantene bevisstheten om at de blir observert og muligheten til å trekke seg fra forskningsprosjektet. Noe som strider mot prinsippene i forskning. Derimot i det offentlige rom er det aksept for at observasjon kan skje uten dette samtykke. Men det er en gråsoner hva som er offentlig og hva som er privat (Tjora, 2017). I følge språkrådet (2020) det offentlige rommet synonymt med offentligheten, altså det åpne sfæren i samfunnet der vi er tilskuere og deltakere. Dette metaforiske rommet knyttes også til åpne massemedium, internett og andre steder der det man uttrykker kan blir sett og hørt av alle. For å få adgang og kunne delta på arrangement må man ha pass, og det er derfor ikke fri tilgang for alle. Men denne begrensingen er knytt til arrangementets kapasitet og fortjeneste.

Derfor ser jeg på det som ansvarlig å bruke skjult observasjon i dette tilfelle, da alle som er med på arrangementet kan se og høre alt som skjer. Og i lys av Tjora (2017) skal ingen detaljer ut fra sitering eller andre type utdrag gjøre det mulig å identifisere informantene. På bakgrunn av dette vil jeg ikke gjengi samtaler som sitater i analysen, men beskrive essensen i det som er blitt sagt ut fra observasjonene som er gjort i feltnotatet. Dette gjelder ikke for podcasten og litteratur som ligger åpent for alle.

4.6 Bearbeiding av datamaterialet

Kombinasjonen av min egen erfaring, observasjon, podcasten og annen litteratur gjorde til at jeg fikk synspunkter fra flere sider av samme sak. Det er vanlig å benytte seg av stegvis-deduktiv induktiv metode (SDI) i forskningsarbeid. Som beskriver veien fra rådata til konsept eller teori, og motsatt. Denne modellen kan gi et inntrykk av at forskningsprosessen er fullstendig lineær, noe den sjeldent er i virkeligheten (Tjora, 2017). Jeg har derfor i dette studiet valgt å gjennomføre generering av empiriske data og bearbeiding av rådata som de to første stegen i induktiv metode. Hvor jeg har samlet datamateriale fra hovedsakelig observasjonene i feltnotatet og podcasten. Men siden jeg ønsker å se funn i lys av Bourdieu sin teori, har jeg i kodingsarbeid gjennomført en mer deduktiv tilnærming. Så for å analysere rådata har jeg jobbet med utgangspunkt i teoriens betydning, og kodet ut fra begrepene habitus, kapital og doxa for å forklare kulturen i det sosiale feltet.

Disse begrepene er en del av en større teori, og jeg vil gå nærmere inn på hvordan jeg har splittet opp og definert begrepene for å analysere WCS-kulturen. Habitus tar for seg hvordan individene, tenker, føler og handler. På bakgrunn av valgt metode, deltagende observasjon, er det vanskelig å få informasjon om hvordan individene føler og tenker. Og fokuset vil være på beskrivelsen av deres fysiske tilstedeværelse, i form av utseende, antrekk, bevegelsesmønster og det som er kroppsliggjort. Bourdieu opererer som nevnt med tre kapitalformer; *økonomisk, kulturell og sosial kapital*. Alle disse formene ikler seg symbolsk kapital når de er innarbeidet og erkjent som legitime i et felt (Marthinsen, 2003). Jeg er på grunnlag av dette ute etter hva som har symbolsk kapital på innsiden av det sosiale feltet WCS-samfunnet.

Begrepet doxa kan forklares som det uttalte og glemte, og er grunnlaget for å forstå habitus i felt (Marthinsen, 2003). Dette drar tydelige paralleller mellom doxa og kultur. Mye av den synlige og uttrykte delen av kulturen kommer til syne gjennom historien og strukturen, og analysen av datamaterialet vil vise til dette i tillegg til det som er det faktiske skjer.

5.0 Analyse og drøfting

I dette kapittelet vil de sentrale funnene fra det kvalitative datamaterialet presenteres. Samtidig i dialog med det teoretiske grunnlaget, vil jeg sette lys på West Coast Swing kulturen. Jeg har valgt å ha funn og drøfting sammen, slik at det blir mer oversiktlig å drøfte funnene mine opp mot relevant teori som er beskrevet i teoridelen. Datamaterialet som er trukket inn er hentet fra funnene jeg gjorde under observasjon, egen erfaring og podcasten, i tillegg til andre relevante kilder. Kapittelet er delt inn i 3 overskrifter som skal hjelpe meg med å svare på problemstillingen: *Hvordan kan man forstå West Coast Swing som kultur i lys av Bourdieus teori om sosiale felt?* Overskriftene er ”Hvordan stå, gå og gjøre – habitus on the dancefloor”, ”Symbolsk kapital på innsiden av WCS” og ”Et levende samfunn styrt av doxa”.

5.2 Hvordan stå, gå og gjøre – Habitus on the dancefloor

Vi er tilbake i dansesalen, og arrangementet har startet. Hva hører du? Fra høyttalerne spilles en West Coast Swing-sang, høyt nok til å leve seg inn i sangen, og lavt nok til å høre sin egen stemme. Hva spilles? Det kan være alt fra favorittsangen din, til noe du aldri har hørt før. Og i løpet av helgen spilles moderne topp femti hits og sanger fra første halvdel av 1900-tallet. En blanding av country, bluse, hip-hop, soft rock, pop og mer. Men det er ikke bare musikken som byr på stor variasjon. Når rommet fylles med folk, går noen rett på dansegulvet, andre står rundt kantene, snakker og ser på det bevegende gulvet. Ser man seg rundt vil man se en av de mest varierte sosiale sammensetningene i dagens samtid. Det er representanter fra mange ulike kulturelle, rasemessige og nasjonale bakgrunner, så vel som en stor bredde i anatomisk utsende, aldersforskjell og en rekke ulike personligheter. Men som alle beveger seg til den samme musikken og danser den samme dansen.

Lysene er dempet og gulvet er fylt fra hjørne til hjørne med et vidt spenn av mennesker. Noen har valgt å pynte seg for kvelden, iført bluse, pen-bukse og sko med åpen tå og kort tykk hel, andre har gått for en mer avslappet og behagelig stil for timene med dansing i vente. Bevegelsesuttrykket endrer seg i takt med sangen som spilles, men iført individuelle særpreg. En slank ung mann ikledd grå joggebukse, svart t-skjorte, rød caps og sneakers har akkurat danset med en dame på omkring samme alder, hun har krøllet hår med grønne striper, tights og grønne danseboots. De klemmer og takker for dansen, før han ber opp en annen litt eldre dame, bekledd i en hvit t-skjorte med glitter på brystet, slengbukse og heler. En annen plass i rommet

danser en mann ikledd rosa overdel, tights og rosa hår med en større mann i joggesko, shorts og t-skjorte. Det er en varierte sammensetninger av personer, men uavhengig kan man identifisere kjennetegnene av swing over hele gulvet.

For selv om WCS-dansernes spesifikke kulturelle verdier er preget av habitus, gjelder det også en felles legemlig kunnskap om bevegelsespråket. Som i lys av Bourdieu kan sees på som doxa, altså dominansforholdene og verdirangeringene kulturen disponerer (Wiiken, 2008). Mens WCS gjenspeiler verdiene i det større samfunnet, gir det også rom for at sosiale normer kan bli suspendert. Fordi dansegledden får folk til å ignorere og glemme andre sosiale strukturer, som forskjeller i alder, rase, kultur, religion, politisk og seksuell legning. Og dette trekkes helt tilbake til møte med raseskille på 1930-tallet, hvor swing var med på å føre folk sammen (Cox, 2012).

Mangfoldet av mennesketyper gjenspeiles også blant de profesjonelle. Det er rigget for J&J show. Deltakeren på arrangementet har samlet seg i en halvsirkel fremfor delen av gulvet som skal benyttes. Et flertall sitter på gulvet, i neste rekke har noen dratt til seg stoler, og bak der står folk enten på gulvet eller på stoler for å få med seg det som er i ferd med å skje. Langs veggen, fremfor banneret, er det plassert ti stoler. DJen senker musikken og konferansieren introduserer de profesjonelle til stort engasjement blant publikum. Førerne setter seg på venstre side og følgerne på høyere, og etter tur skal de tilfeldig trekke hvem de skal danse med. Aldersforskjellen ligger på 10-15 år, de representerer fire ulike nasjonaliteter og en stor variasjon i utseende og klesstil. De fordeler seg på spekteret av lav, høy, tynn og kraftig, samt pyntet og uformelt kledd. Alt fra joggebukse, hettegenser og joggesko til topp, dressbukse og sko med heler.

I følge Bourdieu er det de med mest makt som legger føringer for hva som blir akseptert og anerkjent i samfunnet (Marthinsen, 2003). Her ligger makten hos de profesjonelle og de representerer aksepten for et stort spekter av individer, gjennom å slippe til sin egen habitus. De setter også standarden for hvordan dansen skal utføres. Og dette kommer også til syne gjennom bevegelsesmønsteret, som gir rom for personlig stil, improvisasjon og musikalitet, på toppen av det som defineres som swing og fører/følger kommunikasjon.

Tilbake til showet er det første paret i gang med å bevege seg til musikken, det som spilles fra høyttalerne er "A simple go" av Mar. De flyter frem og tilbake over gulvet, leker seg med

sangteksten, hastighetsendringer, nivåendringer, variasjoner og ”connection”. De neste parene danser henholdsvis til ”Morning” av Marc E. Bassy, ”Stay in school” av Tyga, ”Hello (tropical edit)” av DjDanc og ”Drop it like it’s hot” av Snoop Dog. Individenes personlig stil og variasjonen i musikken gjør alle dansene unike, og de uttrykker hver sin historie.

Men hvilken dans forteller den beste historien? WCS har ingen tydelig standardiserte rammer for bedømmelse, men belønner musikalitet, improvisasjon og partnerskap, samt timing og teknikk. Men det kan virke uforstående hvordan dommerne i konkurranser kan plassere det samme paret på alt fra første til siste plass. Og man kan stille spørsmål til om de i det hele tatt har sett den samme dansen? Dette kan forklart i lys av habitus og doxa i et sosialt felt. Personlig preferanser og habitus påvirker hva individene liker og foretrekker (Østergaard, 2016). Og i følge Royston er det en del av sjarmen til WCS at alle har sin egen stil², og at dette har verdi innenfor feltet. Det finnes med andre ord ikke et riktig svar på hvilken dans som forteller den beste historien, det blir derfor opp til individene å bedømme dette ut fra habitus, kulturelt kapital og skjulte koder.

Man kan derfor hevde at det ikke finnes en normal eller fasit på hvordan man skal se ut, eller hvordan man skal bevege seg for å være en del av samfunnet. Dette tiltrekker seg en stor bredde av personer, som alle tar valg og handler ut fra sin habitus. De tilpasser seg strukturer og blir strukturer gjennom sin deltakelse. Ved å knytte relasjoner og skaper dialoger på og utenfor dansegulvet, som i sin tur kan påvirke hvordan individene handler, føler og tenker utenfor WCS-samfunnet. Status i det sosiale rom, relasjoner og bakgrunn, blir derfor mer eller mindre nullstilt ved inngangen til WCS-samfunnet. Men på den andre siden åpner dette en kamp om symbolsk kapital, og ønske om å oppnå makt, fordeler og høy status innad i feltet.

5.1 Symbolsk kapital på innsiden av WCS

Det er fredag og klokken er litt over seks, et av de profesjonelle parene er akkurat ferdig med å ha workshop og kommer gående ut fra dansesalen. I det de er på tur til å passere tar de seg tid til å stoppe for å hilse på meg og en bekjent som tilfeldig var i området. På grunn av min bakgrunnskunnskap vet jeg at de aldri har møttes før, men de profesjonelle danserne hilser likevel på begge uavhengig av relasjon og sier det er hyggelig å se oss igjen.

² Royston – <https://thenakedtruthwcs.com/2018/09/26/robert-royston/>

I podcasten fremhever de det å bli anerkjent som en viktig del av felleskapet³. Og verdien det har å føle at man blir sett, da spesielt av de profesjonelle. Som profesjonell innehar du mye kulturelt kapital som er verdsatt i WCS-samfunnet, dette gir deg økonomiske fordeler ved å bli hyra inn til arrangement og lignende. Men for å være en ettertraktet person, er man også avhengig av å være omgjengelig og godt likt. Dette skaper en syklus knytt til kampen om kapital.

WCS-samfunnet legger stor vekt på sosialdans, og det sosiale er en vesentlig del av dette. Og det er mange fordeler ved å ha kjennskaper og et nettverk innad i samfunnet, både økonomisk og kulturelt (Danielsen & Hansen, 1999). I sammenheng med å dra på arrangement, følger en rekke utgifter. Første hinder er deltakerpasset, her lønner det seg å ha en venn å melde seg på med, for å unngå å havne på venteliste. Og ulike arrangement opererer med halvpris for Advanced dansere og oppover, og til og med gratis pass for All Star dansere. Det vil si at sosialt kapital kan gi deg innpass til arrangement, så vel som kulturelt kapital i form av konkurransenivå kan gi deg økonomiske fordeler.

En annen kostnadene er bositasjonen. Det er ulike måter å løse dette på. Et flertall av arrangementene arrangeres på hotell, slik at du kan sove og danse i samme bygning. Hvordan folk løser dette varierer. Har du venner i området, dansende eller ikke, kan du bruke denne relasjon til å bo gratis og spare mye økonomisk. Har du ikke denne fordelene, blir hotell eller Airbnb ofte alternativet. Og mange bestiller rom sammen med venner, for å gjøre det billigere og ha en trygghet i en bekjent gjennom helgen. I podcast-episoden ”outsiders”⁴, tar de opp det å ikke ha noen å dele rom med og det å føle seg alene i et rom fullt av mennesker. Mangel på sosialt kapital kan være utfordrende i en kultur som bygger på kommunikasjon og sosialt felleskap. Men unormalt fra vanlige feriereiser, er det sett på som normalt å dele rom med totalt fremmede på arrangement. Og dette gir muligheten til å øke sitt sosiale nettverk.

For de ansatte og profesjonelle blir disse kostnadene dekt, samt mat og reise. I tillegg til at mange benytter sin ledige tid til å ha privattimer for ekstra inntekt, og tar opp til 1500kr for 45 minutter. Denne økonomiske gevinsten gjør interessen for å sige i hierarkiet enda større, samt ønske om å oppnå fordeler eller være i en posisjon av makt og status. Ved registreringen til arrangementet fra man utdelt et bånd som indikerer hvilken type pass man har. Båndet blir en

³ Outsiders - <https://thenakedtruthwcs.com/2019/10/16/outsiders/>

⁴ Outsiders - <https://thenakedtruthwcs.com/2019/10/16/outsiders/>

form for symbolsk kapital. For de som deltar på workshops er det ulike fargekoder som markerer hvilket workshopnivå du er på. Båndet benyttes gjennom hele helgen, og avslører hvor i konkurranse hierarkiet du befinner deg.

Kursene er et sted for å samle kulturelt og sosialt kapital. WCS er et krevende bevegelsespråk, og du må kunne reglene for å bryte de. Kulturelt kapital blir lært gjennom en gradvis prosess. Hvor grunnlag legges ved å lære swing basicen, som er et nødvendig springbrett til å kunne leke seg med variasjoner og ”connection”. Etterhvert som man tillærer seg kunnskap om dansen, øker man kulturelt kapital og blir i stand til å kommunisere på et høyere nivå på dansegulvet. Denne forståelsen kan brukes til å utfordre rammene til dansen, og få utløp for kreativitet og ferdigheter i form av musikalitet, bevegelseskvalitet og samspillet med partneren.

De profesjonelle holder seg som regel bak baren som er koblet til DJ-boothet, men trekker ut på dansegulvet fra tid til annen. Analyserer man bevegelsesmønsteret til de ulike danserne, kan man skille nybegynnerne fra de mer utviklede. Det kommer til syne gjennom kvaliteten på bevegelsen, bruken av musikken og dialogen med partnere. Og ser man nærmere på hvor danserne har plasser seg på gulvet, er tendensen at danserne på et høyere nivå holder seg fremfor baren og DJ-boothet. Ettersom sangene spilles og individene bytter partnere skjer det naturlige endringer, men tendensen vedvarer. Bakgrunnen til denne fordelingen kan ha sammenheng med hvor du er plassert i hierarkiet kulturelt, som legger føringer for hvem du kan trekke i konkurranse, hvem du tar workshops med og hvem du tiltrekker deg på dansegulvet.

Individenes habitus og sosiale kapital er også med å påvirke hvordan danserne manøvrerer seg mellom ulike partnere, og hvem de spør om å danse. Noen er av den oppfatning at de kun skal be opp dansere på et tilsvarende nivå, andre vil helst bare danse med de som er på et høyere nivå, uavhengig av eget nivå. Samtidig som mange ikke fokuserer på denne fordelingen, og danser med alle på tvers av nivå. Andre er mer opptatt av å danse med noen de allerede kjenner.

Men som nevnt er det de med høy status og makt i samfunnet som definerer symbolsk kapital og feltets doxa. Og Royston forteller om hvor lærerikt det var å se på de profesjonelle danserne sosialdane med hverandre til langt på natt, og mener samfunnet har mistet denne type læring grunnet endringer knytt til teknologi, vekst, økonomi og forventinger⁵. Tidligere kunne de profesjonelle danserne mer uavbrutt danse med hverandre, mens de ble beundret og studert av

⁵ Robert Royston - <https://thenakedtruthwcs.com/2018/09/26/robert-royston/>

de på lavere nivå. Mens nå stiller folk seg i kø så fort de beveger seg ut på dansegulvet. Dette kan forklares ved at teknologien har spredd dansen og skapt en stor vekst, denne veksten fører med seg økonomiske fordeler som de profesjonelle og andre i samfunnet vil ha en del av. Og ettersom man i dag har muligheten til å se og studere hundrevis av videoer som ligger tilgjengelig på nettet, får dagens danser allikevel tilgang på denne typen læring. Samtidig som det påvirker det som blir verdsatt i feltet. Videoene som blir publisert legger press og forventinger til prestasjon, da disse dansene ofte representere høy kvalitet og innspill av underholdning og showfaktor, noe som kan være urealistisk å oppnå i hver dans⁶.

5.3 Et levende samfunn styrt av doxa

Så langt har det tjuende århundre vært en periode med rask endring. Skiftende musikk har endret stilingen til West Coast Swing, og forbedring av teknologi har støttet globaliseringen så vel som en mer konkurransedyktig kultur.

Og det som blir verdsatt i konkurranse er ofte det som skaper reaksjon i publikum, og er underholdende. Dette gjenspeiler seg blant annet i All Star finalen, hvor et og et par får to ulike sanger til å prestere på. Sangteksten lyder ” *It's gon' be me you and the dance floor*” og føreren rister løs før han tar steget fremfor partneren, bøyer seg ned og tar på gulvet. Konkurrentene og publikum ler og klapper i hendene, noen reiser seg, og andre løfter hendene i været. Det er tydelig at denne tolkningen av teksten fikk god respons, selv det var vanskelig å se spor av swing innhold. Og dette viser til gråsonene når det kommer til rammene til dansen, hvor danserne på høyere nivå vil implementere musikalitet og humor for å gjøre det mer underholdende å se på.

Også mer akrobatiske bevegelser som spagaten, avanserte turer og rotasjoner virker å bli anerkjent, denne måte å danse på trekker linje tilbake til starten av Lindy Hop, hvor dansen var veldig atletisk. Men med et ønske om å utfordre rammene og prestere, er det ikke alltid dansen går feilfritt. Under det improviserte showet kommer den ene følgeren ut av en rotasjon og havner i en sidestilt posisjon med beina i kryss, føreren følger henne fremover og hun mister balansen og hun havner på gulvet. Gjennom publikum går et sukk før applausen starter

⁶ Brandi Guild - <https://thenakedtruthwcs.com/2018/11/07/brandi-guild/>

i det hun kaster håret bakover, ser på publikum og gjør bodyrolls mens hun reiser seg opp igjen.

I tillegg til jakten på de magiske dansene, blir stilen påvirket av dansenes tidligere bakgrunn. I følge Brandi Guild er WCS ”a dancers dance”, fordi mange ikke har kjennskap til stilen med mindre de er en del av et annet dansesamfunn. Dette gjør til at trente dansere fra andre stiler med høy «quality of movement» tar del i samfunnet. Noe som gjøre det vanskelig for dommerne å skille mellom generelle danseferdigheter, og det som kvalifiseres som swing innhold. Dette fenomenet forklarer Brandi Guild på denne måten: If I'm judging an apple pie contest, and I have a table full of apple pies in front of me. [...] And I have to determine which pie I think is the best. And somebody plops a peach pie right in the middle of the table, that peach pie is going to be really exiting⁷. Videre utdyper hun med at det emosjonelle i oss reagerer på å se noe litt utenom det vanlige og spektakulære bevegelser, men at dette kan skape et skreiv bilde på swingdansen.

Og det kan tyde på at det skjer en mer eller mindre ubevisst heterodox oppførsel, på bakgrunn av manglende kulturelt kapital og forståelse av dansen (Østergaard, 2016). Og Royston hevder at; *As long as you push the envelope of the dance, while honoring the origins, the dance stays true to itself but will always grow. [...] So we should learn the old, while we implement it into the new*⁸. Som kan forklare som en måte å beholde verdirangeringene, normene og reglene til dansen ved å lære røttene, uten å legge hinder for videre utvikling. Workshops er en gylden arena for å videreformidle det doxiske, men det avhenger at de profesjonelle tar dette ansvaret og opptrer som rollemodeller.

Stort sett faller de fleste parene på gulvet under den doxiske rollefordelingen, hvor mannen fører og kvinnen følger. Men ikke alle underordener seg denne normalen, og fremstår heterodoke ved å bryte ut av dette dominansforholdet, selv de profesjonelle. I løpet av kvelden kan man observere menn som danser med menn, kvinner som danser med kvinner og menn som blir ført av kvinner. Samt dansere som bytter mellom å føre og følge gjennom den samme sangen, og flere som danser med hverandre samtidig.

⁷ Brandi Guild - <https://thenakedtruthwcs.com/2018/11/07/brandi-guild/>

⁸ Robert Royston - <https://thenakedtruthwcs.com/2018/09/26/robert-royston/>

Dette møter motstand fra noen og støttes av andre. I dag er det flere som konkurrerer i den ”motsatte kjønnsrollen” sett ut fra tidligere doxa. Dette fører med seg spørsmål knytt til om mannlig følger skal fremstå på en feminin måte og motsatt. Og hva som blir akseptert. Som nevnt er det ikke et ukjent fenomen at plasseringen kan variere fra først til siste plass mellom ulike dommere. Resultatene er ikke anonyme, og danserne kan benytte denne muligheten til å spørre dommerne om tilbakemelding. I en uformell samtale forteller en kvinnelig-fører at hun gjentatte ganger har blitt plassert sist av spesifikke dommere, og essensen i begrunnelsen var at kvinner ikke kan bli like gode til å føre som menn, og motsatt. Dette viser til en ortodoks holdning, og motstand til endring av denne dynamikken (Wiiken, 2008).

På den andre siden fremmer noen arrangement det å ikke begrense danserne til en rolle ved å arrangere ”switch” konkurranser og kurs. Danserne blir kjent med begge rollen og lærer teknikker og konsepter knytt til ”connection” som gjøre det mulig å bytte mellom å føre og følge fra den ene bevegelsen til den neste. Denne skiftende fører/følger dynamikk på det sosiale dansegulvet og i konkurranser, resulterer i at WCS representerer endringer i samfunnet mer enn noen andre danseformer. Det kan derfor diskuteres om det fremdeles kan bli sett på som heterodoks omførsel i nå tid, enn heller noe som tidligere har utfordret doxa og blir mer og mer akseptert i kulturen.

6.0 Avslutning og innspill til videre forskning

“Hvordan kan man forstå West Coast Swing som kultur i lys av Bourdieus teori om sosiale felt?”

WCS- samfunnet er et sosialt felt, med en levende kultur. Den musikalske allsidigheten til WCS gjør at den tilpasser seg det som er populært, noe som utfordrer doxa og kjernen til dansen, det vil si røttene til Lindy Hop og swing. Spennet i musikkjangere tiltrekker seg stor variasjon av mennesketyper, med ulike habitus som alle påvirker kulturen og finner sin plass i samfunnet. Gjennom dansens evolusjon har det også skjedd mye når det kommer til global vekst, økonomi og konkurranse. Dette har ført til en større kamp om symbolsk kapital og endringer i doxa.

Globalisering og en økende konkurransekultur gjør det mulig å leve av dansen. Og individene kjemper om symbolsk kapital på tvers av konkurranse, workshops og sosialdansing, hvor disse har en gjensidig påvirkning. Mengden og sammensetningen av kapital definerer hvor du befinner deg i hierarkiet og hvilke fordeler du har tilgang til.

Den kumulative effekten av disse endringene skaper en stemning av usikkerhet som har oppmuntret til økt diskusjon om WCS historie, dens verdier og veien videre. Kulturen står ovenfor en økende avhengighet av teknologi, og reflektert det som er populært og aktuelt i samfunnet generelt. Det er en spennende tid i vente, og teknologien er viktigere enn noen gang, og holder WCS-samfunnet i livet under COVID-19. Dette var en givende og lærerik oppgave å skrive. Det er et stort tema jeg gjerne skulle hatt mer kunnskap om, og det kunne vært spennende å studere dette dypere i en masteroppgave. Spesielt interessant fremover blir å se hvordan COVID-19 vil prege kulturen.

7.0 Referanseliste

- Aakvåg, G. C. (2008). *Moderne sosioloisk teori*. Oslo: Abstrakt forlag AS.
- Blair, S. (2020). *What is swing?* Hentet fra: www.usaswingnet.com/what_is_swing.htm (Mai 2020).
- Callahan, Jamie L. (2005). 'Speaking a secret language': West Coast Swing as a community of practice of informal and incidental learners, *Research in Dance Education*, 6:1-2, 3-23, DOI: 10.1080/14617890500372974, henter fra: <https://doi.org/10.1080/14617890500372974>
- Cohen-Stratynner, B. (2001). Social dance: contexts and definitions, *Dance Research Journal*, 33(2), 121–123.
- Cox, N. (2012) "'A Skillful Breaking of Expectations': Embodied Knowledge, Communication, and Connection in West Coast Swing Dance." Bachelor's thesis, Swarthmore College. Hentet fra: <https://scholarship.tricolib.brynmawr.edu/handle/10066/8438>
- Dalland, O. (2007). *Metode og oppgaveskriving for studenter* (4 utg.). Oslo: Gyldendal Norsk Forlag.
- Danielsen, A., & Hansen, M. (1999). Makt i Bourdieus sosiologi. I I. F. Engelstad (Red.), *Om makt. Teorier og kritikk*. Oslo: AdNotam.
- Desmond, J. (2000). Terra incognita: mapping new territory in dance and 'cultural studies', *Dance Research Journal*, 32(1), 43–53.
- Hammersley, M., & Atkinson, P. (1996). *Feltmetodikk: Grunnlaget for feltarbeid og feltforskning*. (1. utg.). Oslo: Ad Notam Gyldendal.
- Holter, H. (1982). *Kvalitative metoder i samfunnsforskningen*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Horton, L. (2001). Material expressions of communality among dance groups, *Western Folklore*, 60(2–3), 203–225.
- Hutchison, C. (2020). *The origins of West Coast swing*. Hentet fra:

<http://users.erols.com/crhutch/toowcs.html> (Mai 2020).

Jacobson, E. (2020). *About*. Hentet fra <https://thenakedtruthwcs.com/about/>

Jacobson, E. (Produsent). (2018, 1. november). All things swing with Tom Paderna. [Lyd podcast]. Hentet fra <https://thenakedtruthwcs.com/2018/11/01/all-things-swing-with-tom-paderna/>

Jacobson, E. (Produsent). (2018, 7. november). Brandi Guild. [Lyd podcast]. Hentet fra <https://thenakedtruthwcs.com/2018/11/07/brandi-guild/>

Jacobson, E. (Produsent). (2019, 25. september). Culture. [Lyd podcast]. Hentet fra <https://thenakedtruthwcs.com/2019/09/25/culture/>

Jacobson, E. (Produsent). (2019, 16. oktober). Outsiders. [Lyd podcast]. Hentet fra <https://thenakedtruthwcs.com/2019/10/16/outsideers/>

Jacobson, E. (Produsent). (2018, 26. september). Robert Royston. [Lyd podcast]. Hentet fra <https://thenakedtruthwcs.com/2018/09/26/robert-royston/>

Kom og dans (u.å.) West Coast Swing. Hentet fra <https://www.komogdans.no/danseformer/west-coast-swing/>

Larsen, A.K (2012). - *En enklere metode, veiledning i samfunnsvitenskapelig forskningsmetode* - Fagbokforlaget: Bergen

Lavin, K. M. S. (2019). SUGARPUSH: A HISTORY OF WEST COAST SWING, RACE, AND GENDER. (Mastergradsavhandling) California State University, Chico. Hentet fra <https://csuchico-dspace.calstate.edu/handle/10211.3/213382>

Løkken, G. & Søbstad, F. (2006) - *Observasjon og intervju i barnehagen* - Universitetsforlaget: Oslo

Marthinsen, E. (2003). *Sosialt Arbeid Og Symbolsk Kapital I Et Senmoderne Barnevern*, 519.

- Mockler, R. J. (2002). Using the arts to acquire and enhance management skills, *Journal of Management Education*, 26(5), 574–585.
- Moldover, D. (2019). *MADjam 2017 Robert Royston Presents The History of WCS*. Hentet fra <https://www.youtube.com/watch?v=NpHcuhDEVpc>
- Monaghan, T. (2001). Why study the Lindy Hop? *Dance Research Journal*, 33(2), 124–127.
- NASDE. (2020). NASDE RULES. Hentet fra <http://www.nasde.net/rules.php>
- Rogers, R. A. (1998). A dialogics of rhythm: dance and the performance of cultural conflict, *Howard Journal of Communications*, 9(1), 5–27.
- Royston, R. (2018, 31. juli). WineCoastSwing Ep2. Hentet fra https://www.youtube.com/watch?v=m4VvbATv2Yo&list=PLkeed1_befizjbGNxCxH4kz6FKLv0YsRk&index=4
- Shay, A. (2001). Spreading the net, *Dance Research Journal*, 33(1), 93–94.
- Spring, H. (1997). Swing and the Lindy Hop: dance, venue, media, and tradition, *American Music*, 15(2), 183–207.
- Språkrådet. (2020). Det offentlege rommet. Hentet fra <https://www.sprakradet.no/svardatabase/sporsmal-og-svar/det-offentlege-rommet/>
- Thagaard, T. (2013) - *Systematikk og innlevelse, en innføring i kvalitativ metode* - Fagbokforlaget: Bergen
- Thagaard, T. (2018). Teori og data. In *Systematikk og innlevelse - en innføring i kvalitative metoder* (5 utg.). Bergen: Fagbokforlaget.
- Tjora, A. (2017). *Kvalitative forskningsmetoder i praksis* (3. utg.). Oslo: Gyldendal Norsk Forlag.
- Usner, E. M. (2001). Dancing in the past, living in the present: nostalgia and race in southern California neo-swing dance culture, *Dance Research Journal*, 33(2), 87–101.

Vedlegg 1. WSDC Jack and Jill hierarkiet. (2018). WSDC Points Registry Rules. Hentet fra <https://www.worldsdc.com/wp-content/uploads/2017/12/2018.1A-WSDC-Points-Registry-Rules-v2018.1A.pdf>

Vedlegg 2. WSDC Jack and Jill poengsystem. (2018). WSDC Points Registry Rules. Hentet fra <https://www.worldsdc.com/wp-content/uploads/2017/12/2018.1A-WSDC-Points-Registry-Rules-v2018.1A.pdf>

Wenger, E. (1998). *Communities of practice: learning, meaning, and identity* (New York, Cambridge University Press).

Wiiken, L. (2008). *Pierre Bourdieu*. (V. F. Andreassen, Overs.) Trondheim: Tapir Akademisk Forlag.

Wilkinson, I., Young, L. C., Welch, D. & Welch, L. (1998). Dancing to success: export groups as dance parties and the implications for network development, *Journal of Business and Industrial Marketing*, 13(6), 492.

Worldsdc (2020) The Swing Dance National Hall of Fame Inductees Jack Carey. Hentet fra <https://www.worldsdc.com/hall-of-fame/jack-carey/> (Mai 2020)

Worldsdc. (2018). WSDC Points Registry Rules. Hentet fra <https://www.worldsdc.com/wp-content/uploads/2017/12/2018.1A-WSDC-Points-Registry-Rules-v2018.1A.pdf>

Østbye, H. et al (2002). Tekstanalyse, kap. 4. i *Metodebok for mediefag*, s. 61-97. Bergen: Fagbokforlaget

Østergaard, C (2016). Bourdieu- smag, distinktion og idretten som et social felt. I Thing, L. F & Wagner, U (red.) *Grundbog i idrætssociologi* (s. 53-70). Köpenhamn: Munksgaard Danmark

8.0 Vedlegg

8.1 Vedlegg 1. WSDC Jack and Jill hierarkiet

WSDC Jack and Jill Advancement Chart

	WSDC Notes	Allowed	Required
Skill Level	A dancer may use the petition process to request dancing up or down one level in a competition. Dancers and promoter should realize the <i>risks</i> associated with granting petitions up or down.	A dancer has the option to move up as rapidly as their desire and their skill points allow.	Dancers who reach these point milestones are required to move up. The intent of this flow diagram is to encourage excellent dancers who are undecided and inform them that they must advance to the next level.
Champion	Champion points are tracked in the Points Registry; however, Champion is a general category that is set by promoters for their higher skill level dancers in attendance.	Champion Dancer	
All Star	All Star is intended to be extremely competitive, with constantly evolving and changing skill level, and requiring consistent placements to remain in this category.	Allowed to move up based on event criteria set by Event Promoter	Required to enter if meets criteria set by Event Promoter
Advanced	Advanced is intended to be a very competitive category where a dancer may move up from Intermediate or return to from All Star.	Allowed to move up with 45 Advanced points accumulated within 36 Months	Required to move up with 60 Advanced points accumulated within 36 Months
Intermediate	Intermediate is designed to contain the most dancers while they perfect their social and competitive dance skills.	Allowed to move up with 30+ Intermediate points	Required to move up with 45+ Intermediate points
Novice	Novice is the first category that all dancers must pass through to demonstrate their basic dance skills.	Allowed to move up with 16+ Novice points	Required to move up with 30+ Novice points
Newcomer	New dancers / competitors should check event rules. While the WSDC requires a new dancer to <i>start</i> in a skill level no higher than Novice, some events make the Newcomer division mandatory for new dancers.	Newcomer Dancer	

8.2 Vedlegg 2. WSDC Jack and Jill poengsystem

POINTS AWARD PER TIER CHART

Tier	# of competitors	1st Place	2nd Place	3rd Place	4th Place	5th Place	Additional Placements in Final
Tier 1	5-10	3	2	1	0	0	0
Tier 2	11-19	6	4	3	2	1	0
Tier 3	20-39	10	8	6	4	2	1 pt (up to 12 th place)
Tier 4	40-79	15	12	10	8	6	1 pt (up to 15 th place)
Tier 5	80-129	20	16	14	12	10	2 pts (up to 15 th place)
Tier 6	130+	25	22	18	15	12	2 pts (up to 15 th place)

NTNU

Kunnskap for en bedre verden